

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurrentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Ad Quæstion. 25. Additio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

sub eâ degentem ad Text. in cap. cum Capella, vers. quo circa de privil. Lap. alleg. 11
 num. 13. Tambur. de jur. Abb. disput. 15. quest. 7. num. 54. Chokier de jurisdic. in exam.
 par. 1. quest. 13. num. 4. L. Otter. de re benef. lib. 1. quest. 24. num. 112. cum seqq. & signum
 num. 118. Rota coram Seraph. decis. 1058. numer. 6. coram Penia decis. 462. num. 13. in
 cent. decis. 324. num. 6. part. 7. & in Rossanen. exemptionis 7. Junii 1641. coram
 rendissimo Salamantino, & illa etiam de jure communi liberat tantum à lege dicitur
 sanâ, quæ consistit in recipiendo Cathedralico, decimis, & similibus, non autem à leg.
 jurisdictionis circa subministracionem sacramentorum versantis, Chokier. ut supra
 par. 1. quest. 16. num. 1. & par. 2. quest. 45. num. 12. Bellericin. de Charit. subsid. quest. 21.
 & 29. quæ propterea in subditos, extra propriam quoque diæcesim exerceri possunt.
 Bonacc. de sacram. matrim. d. quest. 2. puncto 8. num. 13. & 14. Coniuc. eod. Tractat. de
 put. 27. num. 22. Sanch. d. lib. 3. dispnt. 19. num. 19. cum aliis congestis per Barbof. de offic.
 potest. Parochi par. 2. cap. 21. num. 58.

Ad Quæst. 17. & 19. *Additio.*

DE exemptionibus regularium latè vid. Pagnan. in cap. Quod super his num. 20.
 & seqq. de majori. & obed. & in cap. Tuarum num. 10. & seqq. de privil. ubi pro-
 bat privilegia omnium ferè regularium locum habere etiam in tribus casu-
 bus exceptuatis in cap. Volentes de privil. in 6. De fratribus & sororibus tertii Ordinis
 nisi idem agit in cap. Nullus. numer. 66. & seqq. de foro comp. & in cap. Omnis unusquisque
 num. 64. de penitent.

Circa oblatos verò hodie attendendum est decretum Concilii Tridentini cap.
 11. sess. 24. de reformat. quod ad hoc ut oblati religionum gaudeant exemptionis pri-
 vilegio ultra oblationem plenariam requirit actuale servitium ipsius religionis, in in-
 terminis oblatorum sacræ Religionis Hierosolymitanæ declaravit sacra Congrega-
 tio, cujus declarationes recensentur à Barbofa de jure Eccles. lib. 1. cap. 39. §. 2. num. 44.
 & vid. Rot. decis. 100. num. 17. & 18. par. 11. recent.

Ad Quæstion. 25. *Additio.*

EXemptum habentem jus sibi ab alio non exempto cessum posse suo privilegio
 uti, verius est inspecto jure communi, dummodo cessio bonâ fide & sine
 fraude facta fuerit latè Roderio. de ann. redit. lib. 3. quest. 4. numero 43.
 Cancor.

Conter. variat. resol. par. 2. cap. 2. num. 29. Olea de cess. jur. tit. 2. quest. 4. num. 56. & 57. Eadem ratione quâ successor privilegiatus suum privilegium non amittit, ex hoc quod succedat alteri non privilegiato, uti in Clerico successore Laici determinatur per Abbatem in cap. quia num. 12. in fine. & ibi Felix. num. 3. & seqq. de iurisdictione. aded ut nec instantia capta contra Laicum possit continuari in Clericum successorem iuxta decis. Rota 5. de foro compet. in antiq. & ita etiam in Senatu Sabaudia iudicatum refert Anton. Faber. in Cod. lib. 3. Tit. 1. de fin. 12. quamvis in hoc casu semel capta litis contrarium sentiant Bald. conf. 340. lib. 2. & Salurelari per Stephanum Austriac. de potest. Sacul. super Ecles. pers. in 2. regul. num. 7. Fallent. & per Salgad. in labyrint. par. 1. cap. 7. num. 81. & 82.

Neque obstant jura hic per d. Auctorem allegata, siquidem text. in l. cum quidam §. Fiscus. ff. de resuris intelligendus est ad terminos alterius. leg. Fiscus ff. de iure Fisci, ut nempe Fiscus succedens alteri pro tempore præterito, & his, quæ eum defuncto sopita sunt, non utatur suo privilegio, bene tamen utatur illo quoad tempus futurum, & eodem modo intelligenda venit L. si in tra C. de non num. pecun. ut ibi not. Bald. num. 2. & facile colligitur ex textu in L. Amilius 38. ff. de minorib.

Verum est quod Bart. in l. Hæres. absens. ff. de iudic. per glos. ibi ver. excusab. aperte tenet exemptionis privilegium non suffragari hæredi ex sua personâ, quia eatenus tantum successor privilegio suo utitur, quatenus illud eidem competat de jure communi, secus si jure speciali: sed de hac re ob diversitatem inter hæredem universalem, & cessionarium alibi tractat Auctor in fra par. 4. quest. 46.

Interim quod attinet ad cessionarios Sac. Concil. Trident. eidem suum privilegium exemptionis minimè præservare voluit, quo minùs super juribus cessis coram Ordinario conveniri possint, ut in allegato cap. 5. sess. 14. de reform. tamen hæc limitatio specialis est, nec ad illos extendenda, quorum exemptiones & privilegia in eod. cap. præservata fuerunt, quales sunt Regulares, & Universitates studio universalium, item hospitalia in quibus actu hospitalitas exercetur; hi enim omnes in dispositione juris communis manent. Eagnanus in cap. si Clericus num. 54. de foro compet.

Quoad contrariam quæstionem, an Cessionarius gaudeat privilegio cedentis, tene affirmativam, si privilegium sit reale. Salgad. in labyrint. par. 1. cap. 26. §. unico. num. 9. Merlin. de pignoribus lib. 3. quest. 47. à num. 1. & seqq. & alii plene relati per Oleam. de cess. jur. tit. 6. quest. 2. num. 12. si verò sit personale, regulariter quidem non transfertur, quoties cessio solius cessionarii commodum concernit, sed ubi simul commodum cedentis tangit, adhuc illud transferri tenent Menaob. lib. 4. præsumpt. 189. num. 14. & seqq. Sfortia Odd. de fidei commiss. quest. 40. art. 14. quod præcipue procedit in casu, quo Cessionarius non agit absolute uti talis, sed simul tanquam Procurator cedentis ut dicit Rota decis. 371. num. 6. & 7. par. 15. recent. quam

quamvis Olea, d. iii. 6. quest. 2. num. 19. hanc opinionem extendat ad omnem casum, quo cedens aliquod damnum pati possit, nisi cessionarius personali ipsius privilegio uteretur.

DECISIO XLVIII.

De materiâ cessionis privilegii Ecclesiasticorum, an & quando illud in cessionarium transeat, vel non, & quod tempus in hoc attendatur, cessionis, an verò illud in quod differtur dispositio.

R. P. D. OTTALORA

Bononien. Pecuniaria.

Veneris 16. Aprilis 1668.

SUMMARIUM.

- 1 Statutum Bononia Rubrica 68. de Mercatore desolito, quid disponat, & quomodo declaretur.
- 2 Statutum unum suppletur ab altero, Statutum loci habeatur tanquam textus particularis, ideoque servari debet, & jure communi præferri, numer. 2.
- 3 Decoetus, & fallitus an dicatur mercator, qui usque ad obitum tenuis Banchem apertum, semper negotiavit, & cum sufficienti etiam patrimonio decessit, & supra sub num. primo, & seq.
- 4 Statutum Laicale non comprehendit Ecclesiasticos iurisdictioni suorum, minimò subiectos.
- 5 Privilegium Ecclesiasticorum non personale, an & quando transeat in Cessionarium, vel ne, & numer. seqq.
- 6 Cessionarius, quod fuerit etiam constitutus Procurator ipsius cedentis.

Deciso 371.
par. 15. 78-
sent.